

1. Choć bu - rza hu - czy wko - ło nas, my nie lę - ka - my się,
 bo w swej o - pie - ce ma nas Pan, więc nie zgi - nie - my, nie.
 Gdy w modłach doń u - da - my się, On bło - gi po - kój w ser - ca śle,
 w po - ku - sach chro - ni nas, po - si - la w każ - dy czas.

1. Choć burza huczy wkoło nas, my nie lękamy się,
 bo w swej opiece ma nas Pan, więc nie zginiemy, nie.
 Gdy w modłach doń udamy się, On błogi pokój w serca śle,
 w pokusach chroni nas, posila w każdy czas.
2. Gdy cię zaskoczy burzy moc, ty, bracie, wiernie czuj.
 Zwycięsko wejdiesz w czarną noc, we wierze tylko stój.
 Pan przyobiegał z tobą być, więc śmiało zawsze naprzód idź,
 w gorliwych modłach czuj i prowadź wiary bój.
3. Wyrzucmy smutek z naszych dusz, podnieśmy w górę skroń!
 Nasz drogi Zbawca w serce wniósł pokoju rajska błoń.
 Już nam jaśniej spoza chmur złocisty blask syońskich gór.
 Weselmy, bracia, się, choć boleść serce rwie.